

ОВЧАРОВА ГРИЖА

Скелем дъждевъ вали
 зреден листъ рони,
 Къз вали и доле
 Тушка жито тече.
 Есенни нѣтъръ
 отиватъ притоци,
 а рѣката плече
 кажи и клони.
 Подъ изрѣ край Тушка
 овчаръ стадо овца,
 съ меленъ капилаъ скори,
 овца и говора:
 „Ой не рудо стадо,
 наклаи ми овчакъ,
 нека дъждевъ вали,
 нека вѣтровъ бури
 листевъ, сузи клони.
 Ше прегалонъ Тушка
 жито и бурлака

и ще не подарява
 къмъ майтъ овчара.

къмъ наши дѣрвои ...
 И вода скелемъ дъждевъ
 журукакъ претиватъ
 клонатъ тежка гета,
 овчаръ стадо овца
 съ капилаъ скори,
 овца и говора:
 „Въ жонѣтъ копаро,
 ой не окло стадо,
 легокъ сканѣе грие,
 ношекъ дуна свети
 и разоблатъ клони
 дабѣ отъ полето. -
 Хайде, трыскай шара,
 Мурадо, Вѣлакъ, шара,
 трыскайте кажеко
 къмъ носѣи скла,
 къмъ равни овчара.

Стефанъ Станевъ

Илюстрация къмъ стихотвореніето „Черноморскиятъ робаръ“, стр. 7.